

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/3697 en 07/3698 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 29 maart 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 januari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appelland (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in grief 1 opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling eerder in de uitspraak van 13 september 2007 in zaak nr. 200702611/1 (www.raadvanstate.nl) beantwoord. De overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief slaagt.

2.2. Grief 2 mist zelfstandige betekenis en behoeft geen bespreking.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 22 januari 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op het hiervoor overwogene nog bespreking behoeven.

2.4. De vreemdeling heeft betoogd dat getwijfeld kan worden of de asielprocedure in Griekenland conform de internationale verplichtingen geschiedt. Daartoe heeft hij in de gronden van het beroep, ingediend bij brief van 15 februari 2007, mede onder verwijzing naar de op 22 december 2006 ingediende zienswijze, gewezen op:

- het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees van november 2004;
- § 2.1 van het rapport "Amnesty International's concerns at the 56th session of the Executive Committee of the United Nations High Commissioner for Refugees" van Amnesty International van 1 oktober 2005;
- artikel 39 van Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de

- procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: de Procedurerichtlijn);
- een door de Europese Commissie ter zake ingesteld onderzoek.

2.5. Voormelde rapporten en de Procedurerichtlijn zijn aan de orde gekomen in de uitspraak van de Afdeling van 13 september 2007 in zaak nr. 200703323/1 (www.raadvanstate.nl). Derhalve wordt verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen in die uitspraak.

Met betrekking tot het door appellant vermelde onderzoek wordt overwogen dat het enkel doen van onderzoek door de Europese Commissie zonder dat bekend is welke aard dat onderzoek heeft en op welke aspecten van de Griekse asielprocedure het betrekking heeft, niet kan worden aangemerkt als een zodanig concreet gegeven dat op grond daarvan moet worden geconcludeerd dat Griekenland de op hem uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) rustende verplichtingen niet eerbiedigt. Er bestaat derhalve ook in zoverre geen grond voor het oordeel dat de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat aan de asielprocedure in Griekenland zodanige gebreken kleven dat moet worden geconcludeerd dat bij overdracht een risico bestaat dat Griekenland zijn verdragsverplichtingen jegens hem niet zal nakomen.

2.6. Voorts heeft de vreemdeling nog gesteld dat hij gemarteld is en dat dit ingevolge artikel 4, vierde lid, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming een duidelijke aanwijzing is dat zijn vrees voor vervolging gegrond is en het risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar Soedan reëel is. Hierbij heeft hij gewezen op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, 7 maart 2000, nr. 43844/98, tegen het Verenigd Koninkrijk (AB 2000, 284).

Dit betoog betreft de inhoudelijke beoordeling van het asielverzoek. Daarvoor is Griekenland verantwoordelijk. Naar volgt uit hetgeen hiervoor is overwogen, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris er niet op heeft mogen vertrouwen dat Griekenland zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het EVRM als bedoeld in voormeld arrest jegens de vreemdeling zal nakomen.

2.7. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 29 maart 2007 in zaak nr. 07/3697;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

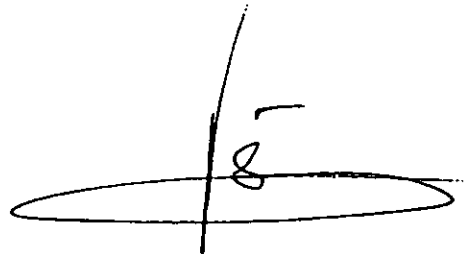
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 november 2007

345-474.

Verzonden: 22 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0388884730

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Rechtspraakplaats Zwolle

Bestuursrecht

Verzoekenrechter

recht

Awb 07/3698 (voorlopige voorziening)

Awb 07/3697 (beroep)

UITSpraak

Inzake:

geboren op
van Soedanese nationaliteit,
IND dossiernummer 0608.22.0124,
gemaakt door: mr. F.H. Koers, advocaat te Zwolle,
verzoeker;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

als rechtsopvolger van de Minister van Justitie,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

vertegenwoordigd door mr. P. van de Berg, ambtenaar ten departement,
verweerder.

Bijl. 1	Zwolle
Bijl. 2	
Bijl. 3	
Bijl. 4	
Bijl. 5	
Bijl. 6	
Bijl. 7	
Bijl. 8	
Bijl. 9	
Bijl. 10	
Bijl. 11	
Bijl. 12	
Bijl. 13	
Bijl. 14	
Bijl. 15	
Bijl. 16	
Bijl. 17	
Bijl. 18	
Bijl. 19	
Bijl. 20	
Bijl. 21	
Bijl. 22	
Bijl. 23	
Bijl. 24	
Bijl. 25	
Bijl. 26	
Bijl. 27	
Bijl. 28	
Bijl. 29	
Bijl. 30	
Bijl. 31	
Bijl. 32	
Bijl. 33	
Bijl. 34	
Bijl. 35	
Bijl. 36	
Bijl. 37	
Bijl. 38	
Bijl. 39	
Bijl. 40	
Bijl. 41	
Bijl. 42	
Bijl. 43	
Bijl. 44	
Bijl. 45	
Bijl. 46	
Bijl. 47	
Bijl. 48	
Bijl. 49	
Bijl. 50	
Bijl. 51	
Bijl. 52	
Bijl. 53	
Bijl. 54	
Bijl. 55	
Bijl. 56	
Bijl. 57	
Bijl. 58	
Bijl. 59	
Bijl. 60	
Bijl. 61	
Bijl. 62	
Bijl. 63	
Bijl. 64	
Bijl. 65	
Bijl. 66	
Bijl. 67	
Bijl. 68	
Bijl. 69	
Bijl. 70	
Bijl. 71	
Bijl. 72	
Bijl. 73	
Bijl. 74	
Bijl. 75	
Bijl. 76	
Bijl. 77	
Bijl. 78	
Bijl. 79	
Bijl. 80	
Bijl. 81	
Bijl. 82	
Bijl. 83	
Bijl. 84	
Bijl. 85	
Bijl. 86	
Bijl. 87	
Bijl. 88	
Bijl. 89	
Bijl. 90	
Bijl. 91	
Bijl. 92	
Bijl. 93	
Bijl. 94	
Bijl. 95	
Bijl. 96	
Bijl. 97	
Bijl. 98	
Bijl. 99	
Bijl. 100	

1 Procesverloop

- 1.1 Op 21 augustus 2006 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 22 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.2 Bij brief van 24 januari 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 24 januari 2006 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Het verzoek is voorzien van gronden bij brief van 15 februari 2007.
- 1.3 Het verzoek is ter zitting van 20 maart 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.
- 2.2 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

0388884730

regnr: Awb 07/3698 (voorlopige voorziening)
Awb 07/3697 (beroep)

-2-

- 2.3 Griekenland heeft niet tijdig gereageerd op het terugnameverzoek, zodat Griekenland op grond van artikel 20, eerste lid, aanhef en onder c, Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (Vo 343/2003), wordt geacht in te stemmen met terugname van verzoeker.
- 2.4 Verzoeker heeft betoogd dat getwijfeld kan worden of de asielprocedure in Griekenland conform de internationale verplichtingen geschiedt. Verzoeker heeft in dit kader gewezen op de Presidential Decree 61/99 (PD 61/99), het rapport 'UNHCR position on important aspects of Refugee Protection in Greece' van november 2004, paragraaf 2.1 van het rapport van Amnesty International IOP 41/080/2005 en het onderzoek dat door de Europese Commissie plaatsvindt. Dit wordt bevestigd door de ervaringen van verzoeker in Griekenland. Zo was het voor hem aldaar niet mogelijk asiel aan te vragen en moest hij na zes maanden uit Griekenland vertrekken. Het vorenstaande klemt te meer nu door de Griekse autoriteiten in het geheel niet is gereageerd op het verzoek van Nederland. De Griekse asielregelgeving is voorts niet in overeenstemming met de Europese Definitierichtlijn. Van belang is dat de Griekse procedure geen rechterlijke toetsing kent bij afwijzing van een asielaanvraag, hetgeen in strijd is met artikel 39 van de Procedure Richtlijn en artikel 13 (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Ter zitting wijst verzoeker nog op de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 7 maart 2000 (nr. 43844/98, JV 2000/103).
- 2.5 Verweerder heeft gewezen op een notitie die de Griekse autoriteiten aan de lidstaten hebben doen toekomen, waarin wordt ingegaan op de werkwijze die sinds juni 2006 wordt gehanteerd bij de behandeling van asielverzoeken van door Griekenland teruggenomen asielzoekers. Die werkwijze, die naar verwachting medio 2007 in de Griekse asielwetgeving zal worden opgenomen, biedt verweerder voldoende aanknopingspunten om ten aanzien van Griekenland uit te gaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Verweerder acht daarbij van belang dat thans duidelijk is dat de asielaanvraag, anders dan op grond van het huidige artikel 2.8 van de Griekse PD 61/99 tot dusverre het geval was, van naar Griekenland overgedragen vreemdelingen (inhoudelijk) wordt beoordeeld. Verweerder heeft in dit verband voorts aangegeven dat de omstandigheid dat de Europese Commissie juridische stappen jegens Griekenland heeft ingezet en deze niet zijn stopgezet, niet betekent dat Nederland niet van de inhoud van de notitie mag uitgaan.
- 2.6 De voorzieningenrechter overweegt allereerst dat de betreffende notitie van de Griekse autoriteiten bij de beoordeling van het onderhavige verzoek kan worden betrokken, reeds nu in een voorlopige voorzieningenprocedure, ingevolge artikel 8:83 Awb, tot één dag voor de zitting nadere stukken kunnen worden ingediend.
- 2.7 De omstandigheid dat de Griekse autoriteiten de werkwijze hebben aangepast als hiervoor geschetst, betekent niet dat thans zonder meer kan worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. De voorzieningenrechter acht in dit verband van belang dat uit paragraaf 1.4 van het UNHCR rapport van november 2004 blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:
- in 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %;

regnr: Awb 07/3888 (voorlopige voorziening)
Awb 07/3697 (beroep)

-3-

- In 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
- In de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/98) should be granted complementary protection (humanitarian status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection".

Aldus zijn zodanige algemene inlichtingen gegeven en concrete, op de zaak betrokken feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement oerbledigt.

- 2.8 Het vorenstaande in aanmerking genomen is het bestreden besluit in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:88 Awb, het beroep gegrond en wordt het bestreden besluit vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.
- 2.9 Het verzoek om een voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.
- 2.10 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

28/26. APR. 2007 16:00

03888 GCPV_ZWOLLE

RB ZWOLLE VK

+ GCPV NR. 8546 P. 14/5/005

0388884730

regnr. Awb 07/3688 (voorlopige voorziening)
Awb 07/3897 (beroep)

4

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

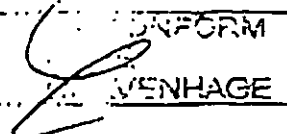
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoeker dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F.M.J. Bouwman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. A. Wisman als griffier op

29 MAART 2007.

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroep schrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 8:8 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **29 MAART 2007**

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

26 APR 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Statusecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. R. Jonkman
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 29 maart 2007
met kenmerk Awb 07/3697 en Awb 07/3698

Inzake:

met IND-kenmerk 0608-22-0124
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. F.H. Koers
advocaat te Zwolle

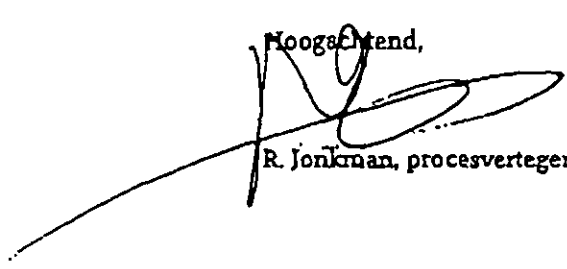
Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

R. Jonkman
(038) 888 8308

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

R. Jonkman, procesvertegenwoordiger

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenstringsplaats Zwolle, van 29 maart 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerken Awb 07/3697 en 07/3898 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 22 januari 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, appellant heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en appellant in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 21 augustus 2006 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 22 januari 2007 heeft de Minister van Justitie, de rechtsvoorganger van de Staatssecretaris, deze aanvraag afgewezen omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de aanvraag.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.7 op pagina 2, doorlopend op pagina 3, en daarop aansluitend in rechtsoverweging 2.9 van de bestreden uitspraak:

"De omstandigheid dat de Griekse autoriteiten de werkwijze hebben aangepast als hiervoor geschetst, betekent niet dat thans zonder meer kan worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. De voorzieningenrechter acht in dit verband van belang dat uit § 1.4 van het UNHCR rapport van november 2004 blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

- In 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); in alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %)
- In 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); in alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
- In de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarian status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

Aldus zijn zodanige algemene inlichtingen gegeven en concrete, op de zaak betrokken feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het inderstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.8 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Het vorenstaande in aanmerking genomen is het bestreden besluit in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:66 Awb, het beroep gegrond en wordt het bestreden besluit vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb"

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berust rechtsoverweging 2.10 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

4 Toelichting op de grieven

- 4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EU) 343/2003 blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Verordening (EU) 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Verordening (EU) 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Verordening (EU) 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.
- 4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er concrete aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt ten aanzien van deze asielzoeker (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Verordening 343/2003).
- 4.3 Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging van verdragspartijen bij het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd. Dit is in de optiek van appellant slechts mogelijk wanneer de asielzoeker in de verantwoordelijke lidstaat een beslissing heeft gehad, of kan worden beschouwd als uitgeprocedeerd en er daarnaast nog sprake is van bijzondere, door de vreemdeling aannemelijk te maken, nieuwe feiten en omstandigheden die in redelijkheid tot een heroverweging kunnen leiden. Voor zover deze nieuwe feiten of omstandigheden in de verantwoordelijke lidstaat opnieuw aan de orde kunnen worden gesteld (middels een revisionair rechtsmiddel dan wel het indienen van een tweede of volgende aanvraag), bestaat er geen aanleiding te veronderstellen dat sprake is van een mogelijke schending van artikel 3 EVRM en zal geen aanleiding bestaan om toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Verordening 343/2003.

- 4.4 Verweerder heeft in de onderhavige procedure geen stukken overgelegd die betrekking hebben op zijn asielaanvraag in Griekenland. Verweerder heeft enkel gesteld dat hij in Griekenland (nog) niet in de gelegenheid is gesteld feiten en omstandigheden ter ondersteuning van zijn asielverzoek naar voren te brengen en daarbij aangevoerd dat, als gevolg van de onderbreking van de asielprocedure in Griekenland, door dit land geen inhoudelijke beoordeling van zijn asielaanvraag zal worden gegeven, gelet op het Griekse Presidential Decree 61/99. Voorts heeft verweerder verwezen naar een aantal algemene stukken.
- 4.5 Uit informatie afkomstig van de Griekse autoriteiten, welke door appellant in reactie daarop is ingebracht, blijkt dat hetgeen door verweerder is aangevoerd inzake het Presidential Decree 61/99 inmiddels achterhaald is. De Griekse autoriteiten hebben verklaard dat Griekenland zijn werkwijze sedert juni 2006 heeft aangepast en tevens is aangegeven dat deze gewijzigde werkwijze in een nieuwe Griekse asielwet zal worden opgenomen. Hieruit blijkt onder meer dat in zaken waar door de Griekse autoriteiten een afwijzende beslissing is genomen op de grond dat de asielzoeker zijn verblijfplaats heeft verlaten en nog geen gehoor heeft plaatsgevonden, de vreemdeling na aankomst in Griekenland in de gelegenheid zal worden gesteld om een nieuwe asielprocedure op te starten. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat er niet op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van kan worden uitgegaan dat Griekenland de asielaanvraag van verweerder alsnog inhoudelijk zal behandelen. Dit heeft de voorzieningenrechter miskend.

Verder heeft de voorzieningenrechter bij zijn oordeel dat appellant niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte betrokken of althans doorslaggevende waarde toegekend aan de verwijzing van verweerder naar onder meer het document "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee Protection in Greece" van november 2004 en de daarin opgenomen statistische gegevens.

De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat de algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Minister of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "Board of Appeal" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een staar geen vreemdeling terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 van het EVRM, en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten. Met andere woorden het percentage inwillingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwillingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden, zegt niets over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.

Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwillingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2%. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse

Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.

Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.

De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.

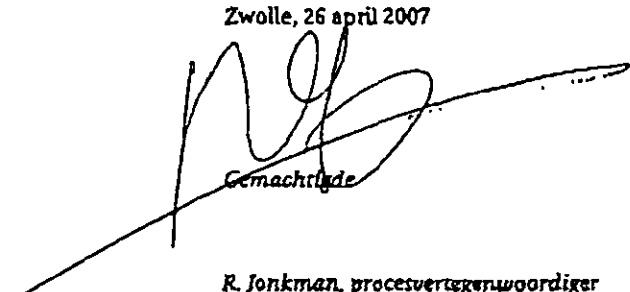
In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde. De Staatssecretaris wijst er in dit verband nogmaals op dat inmiddels duidelijk is geworden dat dit niet betekent dat de betreffende asielzoeker na terugname door Griekenland in het kader van Dublin II niet alsnog een verdere inhoudelijke beoordeling van zijn asielaanvraag tegemoet kan zien. Griekenland heeft immers inmiddels de procedures die in dat opzicht niet in overeenstemming zouden zijn met Verordening (EU) 343/2003 gewijzigd (zie hierboven onder 4.5).

- 4.6 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de rechtbank in de bestreden rechtsoverwegingen.
- 4.7 Gelet op het voorgaande heeft verweerder naar het oordeel van de Staatssecretaris niet aannemelijk gemaakt dat zich in zijn individuele zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumpctie van eerbiediging van verdragspartijen bij het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 22 januari 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 26 april 2007

Gemachtigde

R. Jonkman, procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6509
telefax 038 460 1500